

3
2006

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

▶ **ANGREPET** • boka og filmen som har skapt bølger • 4-5

▶ **KATTEJAMMER** • band debuterte i Fevik kirke • 6-7

▶ **TURISTFORENING** • hva er STI? • 12-13

Takk til Yngvar

Fjære menighet har tatt avskjed med enda en sokneprest. Det ble fjorten år som sokneprest i Fjære. Han innrømmer at det er med et visst vemod han slutter, men samtidig ser han fram til den forandringen som pensjonisttilværelsen byr på. Møt ham i avskjedsintervjuet inne i avisa.
Side 7-10

FRIVILLIGE MEDARBEIDERE SAMMEN PÅ BLÅTUR

SIDE 13

Utfordring for kirkens trosopplæring: – Jesus, hvem er det?

Er det grunn til stor bekymring for at bøker og filmer som da Vinci-koden har suksess? Mange mener det. «Det største angrepet på kristendommen vi har sett til nå», så jeg en kristen amerikansk leder uttalte. Jeg skal ikke begi meg inn i måling og veiing av slike angrep. Til det har jeg for lite sikker kunnskap om temaet. Det jeg imidlertid kan registrere, er at evangeliet om Jesus når stadig nye mennesker, tross alle angrep og tross gode eller dårlige ambasadører. Hvorfor det? Fordi budskapet om Jesus er et levende ord, i den forstand at Den hellige ånd er i ordet og «skaper hva det nevner» hos den som lytter og tar imot budskapet. Dessverre lever nok mange kristne i en forestilling om at de ved egen flinkhet eller pågåenhet skal overbevise, så og si «tvinge» mennesker inn i kirke og tros- liv. Da er det også kort vei til å ta på seg ansvaret for at angrep på kristendommen ikke skal lykkes. Av slikt blir det bare slit og skuffelse.

Når de to kinoene på Færøyene boikotter filmen om da Vinci-koden, kan en velge å se på det som et ønske om ikke å støtte den typen feilinformasjon, eller blasfemi, som kinosjefene velger å kalle det. Personlig tror jeg vi gjør klokest i å innta en mer aktiv holdning, og konsentrere oss om det oppdraget vi har fått av Jesus selv, om å gå ut og lære mennesker alt det han har vist oss og fortalt oss. Da har han lovet å være med alle dager. Det løftet har han holdt inntil denne dag. Ved at nye generasjoner av kristne frimodig har fortalt videre det de har sett og hørt, så har også nye generasjoner tatt imot budskapet om frelse og tilgivelse, og bekjenne Jesus som Herre og Frelser. Uansett hvilket hold angrepene har kommet fra, og uansett form, har evangeliet om Jesus hatt framgang. Slik sett nærer jeg ingen stor bekymring over at filmer og bøker a la da Vinci-koden dukker opp fra tid til annen.

Men, jeg ser en annen utfordring. Det er hva som finnes av bibelkunnskap og kristendomskunnskap hos røverromanlesende og kinogående mennesker i dette landet. Tidligere fikk alle barn i norsk skole fikk en grunnleggende bibel- og kristendomsopplæring. I dag er dette ansvaret overlatt til kirken. Formidable oppgaver følger i kjølvannet. Kristendomskunnskap er ikke lenger noe alle barn automatisk får, men bare dem som kirken, gjennom sin trosopplæring, evner å nå ta tak i med slik opplæring. Budskapet er det ingen ting i veien med. Ordet om Jesus er det samme livskraftige som det alltid har vært. Utfordringen ligger i om

der finnes mange nok disipler, dvs. Jesus-troende, som frimodig lever ut troen og formidler kunnskapen i ord og handling, slik at alle barn og unge i Fjære, og i landet forøvrig, kan få høre og lære om Jesus.

I en kristendomstime i en barneskoleklasse her i kommunen – dette er mange år siden – føyk det en arm i været. En liten innvandregutt hadde følgende helt relevante spørsmål: «Jesus, hvem e' di'»? Han kom fra et land og en religion der kunnskap om Jesus ikke var barnelærdom. Ikke rart han lurte på hvem denne Jesus var, som man snakket og leste så mye om. Nå er slik barnelærdom ikke lenger noen selvfølge her hos oss. Det vil i alle fall kunne bli slik at barn vokser opp med store hull i kunnskapen om Jesus, Guds sønn, som kom til jorden for å sone for menneskenes synder.

Jesu klare oppdrag til disiplene: «Gå og lær dem» blir bare enda viktigere å ta på alvor, for både lek og lærd i kirken, både for prestene og fotfolket. Dersom forkvaklet informasjon og «lik som fakta-filmer» blir alt nye generasjoner får av «kunnskap» om Jesus og bibelens Gud, er det klart at det er fare på ferde. Fordi denne feilinformasjonen slippes inn i et slags vakuum. Men mitt poeng er at faren ligger like mye i at vi som har fått budskapet om Jesus for å fortelle det videre, ikke gjør nettopp det; forteller det videre, som at noen prøver å forfalske og forvrengte budskapet.

På denne bakgrunnen blir det enda viktigere å ta på alvor den utfordringen som ligger i trosopplæringsreformen. Prosjektet med at kirken overtar ansvaret for å gi barn og unge kristen trosopplæring, har vi i vår menighet kalt «Sammen». Sammen med foreldre, faddere, familie og venner, vil vi i Fjære menighet gjøre vårt beste for at alle barn og unge, fra 0-18 år, får grunnleggende trosopplæring. Gjennom dette samarbeidet mellom kirke og hjem håper vi også å bygge andre gode relasjoner som gjør at det generelt vi bli bedre å bo og leve som barn og ungdom i Fjære.

Peer Rødal Haugen
redaktør

HVORDAN SKAL JEG KUNNE FORSTÅ NÅR INGEN FORKLARER DET FOR MEG?

26 En Herrens engel talte til Filip og sa: «Gjør deg klar og dra sør- over på veien fra Jerusalem til Gaza.» Dette er en øde strekning. 27 Filip gjorde seg i stand og dro av sted. Han fikk se en etiopisk hoffmann, en høy embetsmann som hadde tilsyn med skattkam- meret hos Kandake, dronningen i Etiopia. Han hadde vært i Jerusa- lem for å tilbe. 28 Nå var han på vei hjem og satt i vognen sin og leste fra profeten Jesaja. 29 Da sa Ånden til Filip: «Gå bort til vognen og hold deg tett opp til den.» 30 Filip sprang bort, og da han hørte at han leste fra profeten Jesaja, spurte han: «Forstår du det du leser?» 31 «Hvordan skal jeg kunne forstå,» sa han, «når ingen forklar- er det for meg?» Så ba han Filip komme opp i vognen og sette seg ved siden av ham. 32 Det stykket i Skriften han holdt på å lese, var dette:

Lik sauen som føres bort for å slak- tes, lik lammet som tier når det klip- pes, åpnet han ikke sin munn. 33 Da han var fornedret, ble dommen over ham opphevet. Hvem kan for- telle om hans ætt? For hans liv er tatt bort fra jorden.

34 Hoffmannen sa da til Filip: «Si meg, hvem er det profeten tal- ler om her? Er det om seg selv el- ler om en annen?» 35 Da tok Filip til orde. Han begynte med dette skriftstedet og forkynte evangeliet om Jesus for ham. 36 Mens de kjørte langs veien, kom de til et sted hvor det var vann, og hoff- mannen sa: «Se, her er vann. Hva er til hinder for at jeg blir døpt?» 37 *Filip svarte: «Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje.» Da sa han: «Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn.»† 38 Så lot han vog- nen stanse, og de steg ned i van- net, både Filip og hoffmannen, og Filip døpte ham.

Ap.gj. 8, 26-38

NESTE nummer 12. sept.
Materiellfrist 30. august

Døpte i Fjære

Eivind Lindestad
Døpt i Fjære kirke 7. mai

Emma Madshaven
Døpt i Fjære kirke 7. mai

Andreas Esketveit
Døpt i Fjære kirke 21. mai

Even Espenes
Døpt i Fjære kirke 21. mai

Marius Sandkleiv Lie
Døpt i Fjære kirke 21. mai

Simon Gjeruldsen Ekros
Døpt i Fjære kirke 21. mai

Julia Log
Døpt i Fjære kirke 25. mai

Kristoffer Livollen
Døpt i Fjære kirke 25. mai

Sofie Vindholmen
Døpt i Fjære kirke 25. mai

Solvor Knutson Krogelien
Døpt i Fjære kirke 25. mai

Andreas Øye
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Carl Philip Grosvold
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Eline Korsgaard Hansen
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Emma Lund Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Maria Lund Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Kaja Ugland Møretrø
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Maya Rønningen Steen
Døpt i Fjære kirke 4. juni

Benedicte Mamelund Gustavsen
Døpt i Fevik kirke 4. juni

pusterom i hverdagen

Vi garanterer et velsmakende måltid for hele familien!

stor variert meny
våre bestselgere blant 50 valgmuligheter:
fløtestuede reker, kremet fiskesuppe, pepperbiff, marinert lammefilet,
nachos, quesedillas, chicken Diana, lasagne, Mexico pizza, Donald Duck's favoritt, bananasplit

god atmosfære
bestill gjerne bord tlf. 37 25 25 25
Åpent: hverdag fra kl. 1800 - søndag fra kl. 1600

**** Grimstad Hotell, Kirkegt. 3, N-4878 GRIMSTAD Tlf. 37252525 Fax 37252535 Internett: www.grimstadhotel.no

Kjeller'n
RESTAURANT

TIPS
Vet du om en person, en aktivitet eller en sak som bør omtales i Fjæreposten? Kontakt redaktøren, eller send inn tekst og bilder selv.

Når «troen» blir lettskremt

Noe ytterst sjeldent og underlig har skjedd med filmen «DaVinci-koden»: En rimelig påkostet, relativt vespilt og nokså underholdende kino-thriller er blitt opphauset, utskjelt, rost og delvis forbannet. Det aller underligste og uforklarlige er at så mange kristne bruker harde ord og ville karakteristikker.

Jeg har ikke fulgt særlig godt med akkurat i den debatten - den er, så å si, for dum å bruke tid på. Likevel mener jeg å ha registrert ord som «angrep på kristendommen», «å trekke Jesus ned i søla», «blasfemi».

Jeg forstår virkelig ikke engasjementet. Men når det likevel er der, kan man forsøke en analyse.

Filmen er selvfølgelig basert på Dan Browns bok, «DaVinci-koden». Boka, i likhet med filmen, er utpreget godt fortalt; boka er vanskelig å lagge fra seg. Og filmen kjeder aldri.

Grunntemaet bør være kjent: Det er en "alle-jakter-på-alle-historien", med ledetråder knyttet til visse «kjetterske» tanker omkring Jesu kjødelige liv - som dermed, etter sigende, skulle rokke ved Jesu posisjon som Guds sønn. Og dermed, igjen, rykke bort hele grunnlaget for

Jon Selås
TEKST & VG-FOTO

Kirken; både i boken og filmen: Særlig Den katolske kirke.

Men: Dan Browns ideer er ikke nye. De er gamle. De er like gamle som kristendommen selv. Samme strid som «DaVinci-koden» har utløst, ser man spor av i Apostlenes gjerninger. Nemlig: Hvem var Jesus, hvordan skal hans arv føres videre, hans families plass, hvilke grupper skal dominere. Og særlig: Var Han virkelig Guds sønn?

Man skulle jo tro at såpass grunnleggende problemstillinger

var gjenomarbeidet av kristenheten. Det er de nok også. Hvis man leter, kan mye god og til dels krevende litteratur finnes. Det kalles teologi, og er dessverre lite påaktet i mange kristne kretser i dag.

I absolutt alle hundreår etter Jesu død har kristendommens kjerneverdier vært bombardert med grunnleggende og vanskelige spørsmål. De periodene spørsmålene ikke har vært stilt, har vært like ille - om ikke verre - for kristenheten: Når Kirken, i sine forskjellige avskygninger, har hatt all makt - for eksempel til å diktere alt hva som er «sannhet» i verden - har grusomhetene vært rære, mer djevelske og groteske enn noen gang. Er det virkelig noen som tror at grusomhetene utført i kristenhetens navn, er vært mildere eller snillere enn motstanderne? Dessverre: tro om igjen.

Sist gang offentligheten var opptatt av et lite «DaVinci-syndrom», var for knappe ti år siden. Igjen var det «sensasjonelle» opplysninger på gang: Sluttrapporten etter Qumran-funnene ved Dødehavet i 1947, skulle avsløre skriftfunn som «beviste» en gang for alle at Jesus ikke var Guds sønn, og at Kirken dermed var et falsum.

Stor oppstandelse! Det tok litt tid før en eller annen spurte en som virkelig visste - selv fant jeg den ene nordmannen som har sittet i

Qumran-kommisjonen. Som kunne fortelle at Qumran-funnene hovedsakelig er gammeltestamentlige skrifter. Og at Paulus hadde fullført noen av sine brev. Og at Markus muligens var i gang med sitt evangelium. Men Matteus, Lukas og Johannes var langt unna med å fullføre sine bøker - da Dødehavsrulene ble gjemt i sine huler. Under slike forhold, kan man vanskelig diskutere «ny» og «revolusjonerende» opplysninger om Jesus.

Opphaussingen av «DaVinci-koden» som «problem» for kristendommen, skyldes mye mer deler av dagens kristenhet, enn den skyldes Dan Brown. Han har tatt noen få historiske fakta, blandet dem med fantasi, og trukket noen - historisk sett - aldeles uhyrlig enkle slutninger. Det kalles «diktning».

Kristendommen, på sin side, lever i en moderne medietid. Overfladisk «rett» synes å bli viktigere og viktigere, dyptpøyende kunnskap må mer og mer vike plassen for kjappe og hardtslående argumentasjoner. Denne mediekristendommen har behov for ubestridelige sannheter og ugjendrivelige argumenter. Dessverre har denne holdningen smittet av langt inn i kirken. Når hørte man, for eksempel, en prest tale om troens og kristendommens problematiske sider?

I absolutt alle hundreår etter Jesu død har kristendommens kjerneverdier vært bombardert med grunnleggende og vanskelige spørsmål.

De kirkehistoriske paradokser, og Kirkens synd og skyld. Skrifthistoriens vanskeligheter?

Vi har en tradisjon med oppbyggelige prekener. Folk skal trøstes og støttes og be-kreftes. Det er vel og bra. Men jeg er redd det er blitt for mye «barnemat» og ikke «mat for voksne», for å bruke er Paulus-bilde.

Ja, kristne skal ha det fint sammen! Jeg snakker nå ikke for en selvpiskende nyorientering! Men jeg vil på det sterkeste advare mot tanken om at Kirken og de kristne må gjøre det lettest mulig for seg selv, ha penest mulig fasade og fortie mest mulig av det problematiske i egen tro, dens opphav og den praktisering.

For resultatet kan simpelthen bli at en godt diktet, middels interessant, nokså underholdende kino-thriller kan fremstå som en slags viktig utfordring.

Jon Selås fra Grimstad er filmannmelder i VG

Jon Selås fra Grimstad er filmannmelder i VG

Historien bak «da Vinci-koden»

Denne historien er nesten like spennende som Da Vinci-koden selv. Det hele begynte i Frankrike under siste verdenskrig. En ung fransk høyreekstremist ved navn Pierre Plantard mente seg å være Frankrikes redningsmann. Han støttet den nazi-vennlige Vichy-regjeringen, samtidig som han utga seg for den rette arving til den franske trone, og kalte seg «Pierre av Frankrike». Han opprettet en rekke papir-organisasjoner med seg selv som leder. Under og etter krigen sonet han flere dommer for bedrageri.

Helt sentralt i Pierre Plantards fantasier om hans egen person var påstanden om at han nedstammet fra det gamle frankiske konge- dynastiet, merovingerne. Dette kongsdynastiet påstod han stammet fra Benjamins stamme, som angivelig hadde utvandret på Davids tid, og til sist havnet i Frankrike. Alt dette beskrev han i egenproduserte «dokumenter» som han deponerte i det franske nasjonalbiblioteket i Paris.

Disse dokumentene var det forfatterne av boken Hellig blod, hellig gral (utgitt 1982) fant på 1970-tallet, og som de slukte rått. De kjøpte hele teorien i disse dokumentene, men på et avgjørende punkt påstod de noe Plantard aldri hadde påstått, nemlig at det franske kongsdynastiet stammet fra Jesus! For at det skulle være mulig, måtte de skaffe Jesus Historien bak Da Vinci-koden en kone, og henne fant de i Maria Magdalena. De påstod at også hun var kongelig, og for å få det til å stemme med Plantards fantasier, påstod de at hun var av Benjamins stamme!

En annen av Plantards falsknerier var påstanden om Sions-ordenen. Han på stod at denne var opprettet i Jerusalem i 1099, mens den i virkeligheten var opprettet av Plantard selv i 1956. I Hellig blod, hellig gral godtar forfatterne Sions-ordenen som en historisk virkelighet, og de avslutter boken med å si at tiden nå (i 1982) er moden for at Sions-ordenen trer åpent frem og innsetter den rette kongen på tronen over et forent Europa. I Da Vinci-koden aksepteres historiebildet i Hellig blod, hellig gral uten forbehold, ja, det presenteres som det som «ledende forskere» verden over i dag hevder. Men på ett punkt forandrer Da Vinci-koden teorien. Dan Brown, Da Vinci-kodens forfatter, er amerikaner, og for ham var Sions-ordens politiske agenda - slik Plantard hadde definert den - helt uspiselig. Følgelig gir han den en helt ny målsetting, mye mer politisk korrekt. Sions-ordenen tilber «det evig kvinnelige» gjennom ritualisert sex. Dette var det Jesus og Maria Magdalena grunnla!

AV OSKAR SKARSAUNE

Mer om Da Vinci-koden på nettstedet www.davincikoden.info

Faksimile fra Vårt Land.

Oskar Skarsaune er professor i Oldkirkens historie og har nylig skrevet boken «Den ukjente Jesus». På faglig grunnlag tilbakeviser han der påstand etter påstand i «Da Vinci-koden». Det samme gjør han med boken «Hellig blod, hellig gral», som Brown i stor grad bygger på.

– Oskar Skarsaune, etter å ha studert «Da Vinci-koden» grundig, vil du si at det meste av bokens historiske påstander er ukorrekte?

– Jeg vil si det sterkere: Ingen-ting av det Dan Brown hevder om historiske hendelser i oldtiden og middelalderen er korrekt. Ingen-ting.

Kilde: KPK

Svært mye av det Da Vinci-koden påstår om Leonardo da Vinci, er uten historisk basis. Leonardo var dessuten ikke noen opprører mot kirken og dens tro.

Det er noe Michelangelos luftig og himmelstrebende over penselføringen når spiret får et strøk maling.

I mai tråkka Rotary Grimstad til med dugnad på Fjære kirke. – Normalt er ikke dette noe vi i Rotary påtar oss, men da vi skjønnte at kommunen, som har ansvar for vedlikehold av kirka, ikke kom til å foreta seg noe, klemte vi til, forteller initiativtaker, Carsten S. Due. – Vi hadde lyst til å gi sokneprest Langås, som også er Rotary-medlem, dette som avskjedsgave, sier han. Og som tenkt så gjort. Resultatet ble at Fjære kirke sto hvit og fin i sommerværet ved avskjedsgudstjenesten for soknepresten 18. juni.

Dugnad skaper fellesskap. Velfortjent kaffepause på dugnads-karer fra Rotary Grimstad. Takk for innsatsen, gutter!

har debutert

Fredag 12.5 inviterte ungdomsgruppa på Fevik, ved Kaija Bjelland og Anna Birkeland, til 60 – 70 talls fest på kirka. Rommene i kirka var pyntet stemningsfylt, sterkt inspirert av flower-power.

Møtet ble arrangert av Spiren, som holdt en drama-andakt og lovsang. Etter møtet var det klart for fargerik gele og musikk-quiz. Anna og Kaja hadde laget en video med musikk-quiz om artister fra 60-70 tallet. Imponerende nok klarte laget til Ole Kristian Gimse og Ben Joakim Jegteberg å svare riktig på 19 av 19 spørsmål, og ble kåret til en svært verdig vinner.

Etter dette bar det inn i kirkerommet hvor en litt spent, men godt forberedt gjeng var klar til sin debutkonsert. 50 – 60 ungdommer fulgte Anna Birkeland sin oppfordring om å trekke frem til scenen. Minikonserten med SWs bakgårdskatter startet med en versjon av av Free's «All right now», deretter fulgte de opp med AC/DC og som ekstranummer – en forrykende instrumental. Kanskje ikke den musikken vi spiller mest i kirka, men dette traff virkelig ungdommen hjemme. I ekte idol-ånd kan vi vel si at bandet leverte sakene.

Stemningen var meget god under konserten. Bandet hadde fin kontakt med publikum. Anna ga alt på scenen, gitarene låt samstemte og ga et fyldig lydbilde. Noen herlige riff og soloer gjorde dette til en svært morsom forestilling. Utover konserten kunne du se hvor bandet koste seg, fikk ned skuldrene og nøt det hele. Undertegnede må innrømme at dette brakte frem minnet om svunne tider fra diverse rockekonsertar i ungdommen.

En kort stemingsrapport etter konserten, fortalte at publikum var godt fornøyd og imponerte. De visste jo at guttene kunne spille hver for

seg. At de skulle låte så bra sammen, var likevel en overraskelse. Anna trivdes som gjesteartist, og det er ikke siste gangen hun synger sammen med dem.

Musikk, kreativitet og drama er viktig i et ungdomsarbeid, som et supplement til forkynnelsen. Dette er former som taler godt til ungdommen, og hvor de selv kan være delaktige. Ungdomsgruppa har lenge nytt godt av talenter som Eli Anne Hauge, Kamilla Leifsen Markus

Tveito og Ole Thomas Tørresen. Kveldene på kirka bærer preg av mye gitar spilling og mer eller mindre taktfaste trommeslag, men nå står altså et band frem. Jeg tror det vil få en stor betydning for ungdomsarbeidet på kirka i tiden fremover. Lykke til videre!

Jeg vil benytte anledningen til å takke tålmodige naboer, som sikkert ikke alltid er like overbegeistret over taktfaste trommeslag. Jeg vil også takke en romslig menighet, som

ikke lar seg fortvile over at scenen fylles med instrumenter av ulike slag. Kirka har et aktivt ungdomsarbeid, som både synes og høres. Skulle det synes og høres for mye, er det bare å ta kontakt.

Om bandet

Prosjektnavn er SWs bakgårdskatter og består av: Joakim Wennestøp – perkusjon
Leif Andreas Erichsen – gitar
Eirik Spikkeland – gitar
Ben Joakim Jegteberg – gitar
Anna Birkeland – sang, i alle fall av og til.

Bandet var for anledningen utvidet med Anna Birkeland som solist og Thomas Schafer som gjesteartist på gitar. Bandmedlemmene er glade i rock, gjerne band som Led Zeppelin, U2, AC/DC. De øver sammen et par dager i uken. Ellers øver de 1 – 2 timer daglig hjemme (til foreldre og naboers glede antake-

Det virket absolutt som bandet traff publikum hjemme.

Takk til en god kollega

Yngvar Langås kaller sammen staben, han har noe viktig å meddele. Vi sitter og venter, hva er det han vil formidle.? «Jeg har søkt avskjed som sokneprest!» kommer det forsiktig fra Yngvar. Staben sitter tilbake med en merkelig følelse. Yngvar Langås, den solide og balanserte soknepresten i Fjære har tatt avgjørelsen. Han vil slutte. Vi skjønte med en gang at dette var alvor. Tristhet bredde seg i staben, hva nå? At Yngvar kunne komme til å slutte hadde ingen tenkt på.

Yngvar Langås ser ut som en ordentlig prest, sa en konfirmant. Bildet stemmer overens med hvordan vi forestilte oss presten i gamle dager. Yngvar har langt ifra vært en gammeldags prest, snarere en framtidsrettet prest. Han har alltid hatt vidsyn og visjoner. For oss i staben har han vært en god medvandrer og sjelesørger. Vi som har arbeidet nært sammen med Yngvar, har fått del i hans store visdom.

Yngvar er klok i videste form av ordet. Han har stor teologisk visdom og om mulig enda større sosial visdom. Hans evne til å omgås «liten og stor» er unik. Med sin framtreten er han ufarlig og oppnår tillit. Han er en utrolig god lytter og rådgiver.

Det er nok mange i menigheten som vil føle savnet av Yngvar. Han har betydd så mye for folk i kriser, de som har mistet noen eller ellers har opplevd at livet går i mot. Yngvar er der, hans beste kjennetegn er tid. Han er til stede med hele seg og glemmer ikke. Enten det er dåpssamtale eller sørgebud, så møter han folk med tid og omsorg.

Yngvar er ikke den som brauter og skryter, nei han arbeider i det stille, er flikt til å inspirere og gjøre andre gode. Han har også vært særdeles flink til å knytte den gamle tradisjonen opp mot den nye tid.

Yngvar kan også være sta og stå på sitt, han tar ikke et nei for et nei. Hans overtalelseskunst er stor og hans tålmodighet likeså. Dette har gjort at mange spennende prosjekter har sett dagens lys.

At Yngvar har vært en stor sanger er vel litt drøyt, men han har likevel sunget seg inn i manges hjerter med sine mange gudstjenester, visler, dåp og begravelser.

Vi i staben vil rette en stor takk til deg, Yngvar, for det du har vært for oss. Du har selvini og et utrolig flott humør (som kanskje ikke alle kjenner til). Vi kommer til å savne deg og du vil alltid være velkommen til å stikke innom oss eller være vikar når det kniper.

En hyrde i menigheten skal føre hjorden fram til levende vann og det har du vært en mester til.

Takk fra staben i Fjære menighet

Når Yngvar Langås nå takker av som sokneprest i Fjære har vi som har jobbet sammen med han som prester lyst til å si takk. Og det faller ikke vanskelig. For du har vært en god leder og en god kollega!

Først vil vi takke deg for din raushet, og for at du har sett oss. Stadig kaller du på oss fordi det er noe vi må samsnakes om. Og under disse samtalen merker vi at du også bryr deg om hvordan vi har det. Du spør på en naturlig måte, og du lar oss få luften ut det vi har på hjertet.

Du sørger også for at vi får tatt ut nødvendig fri, og strekker deg lang for at vi skal ha det best mulig.

Du har vist oss tillit. Vi tre prester i Fjære har i stor grad hatt hvert vårt hovedarbeidssted. Og vi har opplevd at vi har din fulle tillit og støtte innenfor vårt område. Og i fellessaker tar du oss med på drøfting. Noen saker brenner du for, og andre brenner vi for. Og da er det fint at du ikke knebler oss, men gir oss frihet under ansvar.

Du er på dine områder rimelig sta. Når det er noe du har satt deg som mål, gir du ikke opp så lett. Dette skaper nok iblant litt frustrasjon, men mest beundring og takknemlighet. Du har fått gjennomført mange gode ting. Både i menighet og for oss som prestefellesskap.

Takk for at du også behandler oss med respekt. Og har noe skjedd som har vært vanskelig, så lar du det ikke ligge der og ulme, men går på saken og sørger for at vi får det ut av verden!

Noen vil vel påstå at du ikke er eksplosiv, men heller rolig og sindig. Vi har opplevd at du også har temperament og engasjement! Begge deler synes vi er fine egenskaper hos deg.

Når du nå trer tilbake som sokneprest i Fjære og blir pensjonist, unner vi deg gode dager sammen med Gunvor og familien. Men vi håper inderlig at du vil stå på vikarlista vår! Og vi håper at du også kommer på julefesten. En tidligere sokneprest med navnet Per holder alltid en tale der. Og det håper vi du også vil gjøre.

Så kan det også være at vi må spørre deg til råds om forskjellige ting fremover.

Du skal ha vår varmeste takk!

Hilsen Svein Lilleaasen og Oddvar Tveito

På vegne av menighetsrådet vil jeg takke deg Yngvar for det du har bidratt med i menigheten. Vi i det nåværende menighetsrådet har ikke fått ha så lang tid sammen med deg i formell sammenheng, men har lært deg å kjenne som en person med klare meninger, stor kunnskap og glimt i øyet. Du kommer til å bli savnet i menigheten og på møtene. Skulle savnet ditt bli for stort, så er du alltid hjertelig velkommen. Vi ønsker deg alt vel nå som du går over i pensjonistenes rekke, og håper du får mye godt ut av den ekstra fritiden som kommer.

Hilsen Menighetsrådet i Fjære
v/ Tom Heskestad

SWs bakgårdskatter

Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!

Siviløkonom Per Arne Gulstad
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

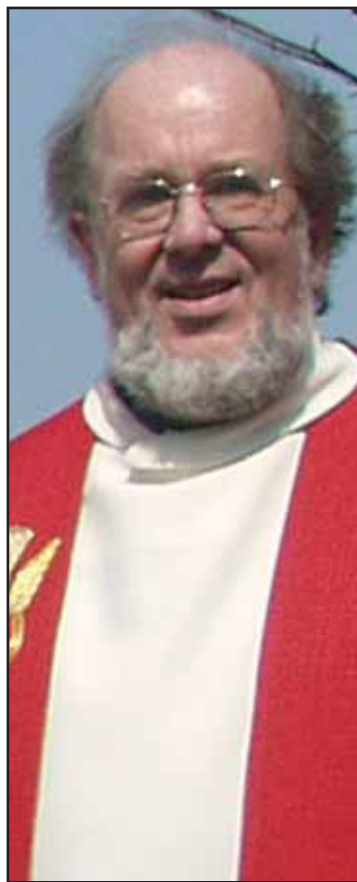
VI STÅR TIL TJENESTE!

Tel. 370 47000
Fax 370 47455
Mob 950 25900

4870 Fevik

www.fevikelektro.no

F Peer Rødal Haugen

Ble tiden i Fjære slik du tenkte deg da du kom hit?

– Jeg hadde få tanker om hvordan det skulle bli. Jeg hadde lært av biskop Hille at en prest de 2 første årene han var på et nytt sted bare skulle lese og lære lokalhistorien å kjenne og føre videre det som allerede var i gang. Jeg forsøkte å leve opp til det. Men etter 2 – 3 år hadde jeg mine tanker som jeg forsøkte å gjennomføre, i alle fall noen av dem.

– Hvordan er det å forberede seg til enda en ny preken, søndag etter søndag, med «samme» tilhørerskare hver gang?

– Det er arbeidet med Bibelen, Guds ord, som er helt avgjørende med tanke på det å forberede enda en preken! Etter en del timer sammen med bibelteksten, skapes det alltid tanker, fornyelse og forkynnergleder. Forberedelsene og arbeidet med Bibelen er avgjørende, og Bibelen blir aldri tom.

Presten poengterer at hver søndag egentlig er ny, og at han sjelden har følt på at det er «samme» tilhørerskaren hver gang.

– Det er det da heller ikke, understreker han.

Og det har han jo nesten helt rett i!

– Fjære menighet teller flere tusen mennesker. Hva tenker presten om at «bare» 100-200 kommer til en vanlig søndags gudstjeneste? Dette er kirkens «hva følte du da»-spørsmål, men la gå...

– Dersom 100 - 200 kommer til gudstjeneste er jeg godt fornøyd.

Han vet at mange av dem gjør bevisste valg for å klare det, for det er mye som skjer i helgene.

– De fortjener stor takk for at de kommer! Jeg håper jeg har klart å formidle denne gleden og takken til dem.

Men han hevder også at gudstjenesten er veldig viktig for å bevare kristendommen i

familiene og den enkeltes liv.

– Jeg tror at mange familier hadde tjent stort på å gå til gudstjeneste. Mange barn og unge kunne trenge bedre eksempler i sine foreldre og deres kirkegang! Derfor tror jeg en del handler uklokt dersom de ønsker at barna og de unge skal leve med den kristne tro, og det ønsker de vel? Men de selv går ikke går til gudstjeneste. Han mener ikke at de skal tvinge barna, men at de kan være gode eksempler ved selv å holde hviledagen hellig.

– En må huske på at en hele tiden gjør valg som får følger for neste generasjon – og for en selv.

– Har du noen høydepunkt når du nå kan se deg tilbake?

– Høydepunktene har vært det jevne og vanlige livet som prest. Det er det som har båret meg. Jeg kan nevne viselsene, alle samtalene jeg har hatt, gudstjenester av forskjellig slag, alle barnedåpene og dåpssamtalene, menneskers kjærlighet og omsorg for hverandre, som jeg ofte har merket ved begravelsene.

– Ingen spesielle hendelser?

– Pinsen 1995 var et høydepunkt, da Fjære kirke var hovedsted for bispedømmets markering av 1000-årsjubileet for kirken i Norge, og markeringen av Fjære kirkested som tusenårssted i Grimstad kommune. Likeså vigslingsgudstjenesten for kateket, diakon og kantor nå i vår, og overdragelsen av Fevik arbeidskirke til Fjære menighet i januar i år.

De økumeniske gudstjenester på annen pinsedag nevner Yngvar også som høydepunkt.

– At så mange kirkesamfunn har kunnet utarbeide en gudstjeneste sammen og gjennomføre den og pilegrimsvandringen med stor glede, har betydd mye for meg. Jeg er veldig økumen, så disse har jeg satset mye på å få gjennomført.

– Er det noe i prestenes tjeneste du i etterpåklokskapens lys gjerne skulle ha gjort om?

– Overdragelsen av Fevik Arbeidskirke, og arbeidet med å gjøre Fevik til eget menighetsrådsområde/sokn var en krevende prosess. Personlig mente jeg at Fevik ville tjene mest på å bli eget sokn og jeg flagget eget syn. Men slik ble det ikke, og jeg merket meg engasjementet hos mange for fortsatt tilknytning til Fjære.

Soknepresten synes løsningen en har fått, Fevik kirke som den andre kirken i Fjære sokn, er god, og både Fevik og gamle Fjære har vunnet mye på det videre samarbeidet. Han synes det merkes at sammen er de sterkere enn alene. Særlig arbeidet med trosopplæringen synes han viser det.

– Jeg har med glede vært med i prosessen der Fevik Arbeidskirkeforening overdro sin kirke til Fjære menighet. Det var stort gjort av dem som hadde ansvar for dette store arbeidet og bygget, og de fortjener både takk og ære for at de overdro sin kirke til det store fellesskapet, hele folkekirkemenigheten. De kan være et eksempel for andre på uegennyttige handlinger.

– Ser du noe ugjort som du vil legge tungt inn over din etterfølger?

– Jeg vil ikke legge noe tungt innover min etterfølger, men jeg har hele min prestatid følt spesielle utfordringer knyttet til middelalderkirken. Den tilhører egentlig hele kommunen og var i sin tid eneste kirke i alle fall for Fevik, Grimstad og Fjære. Det er få middelalderkirker igjen, og de minner oss om kristendommens lange historie i Norge. Området omfatter så mye verdifullt: Middelalderkirken, kirkegården, kapellet, Olavskilden, FMU-bygget og uteområdene med gudstjenestested, fotballbane og mye mer.

Men Yngvar har også en

Forts side 10

Nytt kapittel for soknepresten

lang liste med det som i dag fungerer godt, som han håper vil fortsette. Han nevner bønnelivet og de små gudstjenestene, morgensangen, musikk og ettertanke, samlinger i Fjære kapell og annet. Kanskje flere pilegrimsvandring-er? Kanskje kunne et lite lokalt miljø videreutvikle de mulighetene som finnes? Han nevner også på den vakre kirkegården, som er med på å gi området sitt særpreg. Med tanke på barn og unge nevner han spesielt FMU-bygget, med bibelsti, lekeapparater, verksted, fotballbane osv.

– Jeg håper stedet kan videreutvikles som et godt miljø for barn og unge. At de ansatte får ha kontorene sine i dette miljøet er også veldig viktig for identitet og vekst, mener han.

– *Er det noe av dette som det er godt at det blir etterfølgers oppgave å jobbe med?*

– Jeg tenker at det er godt at å overlate stafettpinnen til andre med ny energi og nye ideer. som kan ta tak i tingene jeg nå har nevnt. Samtidig vet alle at det er mange som tar ansvar, både på Fevik og i gamle Fjære.

– *Har du tatt standpunkt i forhold til stat/kirke – spørsmål?*

Det har han tydelig. Her er det rett på sak.

– Kirke og stat bør skilles. Jeg tror ikke kirkestatsråder er rette kirkelige ledere uansett hvilket parti de kommer fra! Jeg tror de fleste politiske partier etter hvert kommer til å gå inn for et skille. Alle utredninger de siste 30 – 40 årene har foreslått et skille. I kirkens lange historie har det sjelden kommet noe godt ut av sammenblanding av politikk og kristendom, eller for så vidt religion generelt.

Men han mener vi trenger en lang modningstid.

– Det er viktig at kirkens mange medlemmer kan bli trygge på at de ikke mister kirka.

Men han understreker like vel at om folk ikke går i kirka, vil den, uansett kirkeordning, bli uaktuell for familier og enkeltpersoner i løpet av noen generasjoner.

Ingen vet de vil romme, dagene som enda ikke er kommet, men Yngvar Langås og kona Gunvor kan trolig se fra mot dager med mer tid til hverandre. Eller er mot Madagaskar de skuer?

– Om folk mister den eller ikke vil stå og falle med om folk bruker den. Etter min mening vil de i hovedsak avgjøre det selv. De som bruker den, preger den. Derfor må flest mulig bruke den, være med i styrer og råd.

– *Trenger Fjære menighet en eller to nye kirker for å møte framtidens utfordringer?*

– Jeg tror ikke Fjære trenger noen nye kirker i tillegg til dem man har. Det måtte i så fall være på Frivoll. Enten bygge ut Bygdheim, eller få en avtale med Frivoll skole? Der er lett å glemme at Fjære menighet går helt til Berge-moen. Min oppfordring til menighetsrådet vil derfor være å nå legge en plan for Frivoll. Heldigvis er mye nå på plass for Fevik. Mon tro om det ikke nå er Frivolls tur?

Yngvar mener ellers at FMU-bygget bør benyttes mer som gudstjenestested.

– En er godt i gang ved at mange gudstjenester spesielt tilrettelagt for barn legges dit. Når det gjelder spørsmålet om fornyelse av kirken på Fevik, eller nytt bygg, har jeg ikke noe svar på hva som er best. Men det er nok viktig å drøfte spørsmålene. Jeg ønsker til lykke med den løsningen som blir valgt! Forbedringer må til, men jeg tenker ikke på det som en tredje kirke.

– *Å adlyde riksantikvaren, er det et brudd på det første bud; «du skal ikke ha andre guder enn meg»?*

– Ja, du kan visst spørre mer enn ti vise kan svare! Jeg savner nok en del ganger Riksantikvarens forståelse for at kirkene våre er brukshus. Mange menigheter synes nok de opplever liten støtte fra Riksantikvarens folk. Det er et problem, for det gjør menighetsarbeidet vanskeligere. Riksantikvaren bør utfores på dette. Generelt mener jeg at denne institusjonen har for stor makt over kirkene. Det er tross alt menighetene som eier kirkehusene og skal bruke dem for mennesker i vår tid! I siste instans blir det spørsmål som Storting og regjering kan forandre på. Vi kan kanskje håpe...

Når vi utfordrer soknepres-

ten på en munter historie fra prestelivet i Fjære, er han mer tilbakeholden.

– De passer best i en engere krets. Med Dag Christensen og Egil Guttormsen som kirketjenere har det alltid blitt en del intern humor. Ingen gudstjeneste eller vielse uten en god historie eller en god bemerkning og mye smil. Det har gjort mange situasjoner mye enklere. De to fortjener takk for det.

– *Er det presten eller misjonæren som nå pensjonerer seg?*

– Både presten og misjonæren. Men ordinasjonsløftet har jeg ikke trukket tilbake, så prest og misjonær er jeg resten av livet, bare ikke i fast stilling. Hva som er vege-ndere, vet jeg ikke. Nå ønsker jeg en pause for å tenke meg om. Jeg har stort behov for å ta vare på vennskapet og kontaktene. Menneskene her vil alltid være viktig for meg. Samtid har jeg som utgangspunkt at jeg har hatt min siste vielse og begravelse og andre kirkelige handlinger i menigheten når jeg nå slutter.

– *Hva vil du engasjere deg i som pensjonist?*

– Familie og venner får jeg mye mer tid til. Kanskje litt politikk i Arendal? Jeg er fritidspredikant i Misjonsselskapet og fortsetter nok med det.

Så kommer forklaringen på haugen med greiner utenfor huset i Barbu:

– Som mannfolk flest liker jeg å drive med ved, så der satser jeg en del. Jeg har lånt min svogers vedkløyve, og veden ligger og venter! Ellers er det en liten gruppe av menn som går på tur sammen en gang i måneden, som venter på at jeg skal bli pensjonist. For det er sjelden jeg har fått tid til å bli med dem.

Med et par gode bilder av pensjonisten og nesten pensjonist-kona, tusler jeg meg ut av prestehuset. Han foreslo selv å ha kona med på bildet, og jeg aner at det blir mer Gunvor fremover. Vedhaugen jeg passerer på hushjørnet burde han i alle fall være fort ferdig med!

Nyepresten

Noen kommer og noen går. Her er mannen som skal ta over etter Yngvar Langås. Helge Spilling har sagt ja til soknepreststillingen i Fjære. Til opplysning kan vi jo repetere de korte fakta vi presenterte om ham i forrige nummer.

Helge Spilling (f. 1956) Ordinert 1983
1983 – 1984 Feltprest på Haslemoen i Solør, Hamar
1984 – 1994 Sokneprest i Bindal prestegjeld, Sør Hålogaland
1994 – Kapellan i Søgne prestegjeld

I tillegg kan vi informere om at han kommer fra Vegårshei. Vi håper å kunne komme sterkere igjen i neste nummer med et portrettintervju med den nye soknepresten. I denne omgang får vi nøye oss med et fotografisk bilde. Så kan det jo være en slags konkurranse blant leserne hvorvidt førsteinntrykket stemmer med det han selv kan føye til bildet av seg selv. T-skjorta hans er i alle fall fin!

NYHET I ARENDAL

Vi tilbyr innføringskurs og vaktrom i Arendal og søker
frivillige telefonvakter.
Noen trenger deg!

Du gir: 2 vakter i måneden
Du får: Opplæring, veiledning og egenutvikling.
Kurset starter mandag 16.oktober 2006
For søknadsskjema: Ring 38 02 13 00 snarest
e-post: agder@kirkens-sos.no
For info: www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS
I AGDER

Utenfor medienes søkelys og glemt av verden finnes krigs- og kriseområder hvor tusenvis av mennesker hver dag står i fare for å dø, som direkte følge av mangel på medisinsk hjelp.

TV-aksjonen

Leger Uten Grenser

Feltarbeidere fra ulike land verver seg til innsats for Leger Uten Grenser. Ved å gi livreddende medisinsk hjelp og slå alarm om overgrep de ser, lindrer de nød og bekjemper overgrep og urett. Midlene fra TV-aksjonen skal sikre medisinsk hjelp til ofrene for kriser, krig og konflikt utenfor medienes søkelys.

TV-Aksjonen Leger Uten Grenser skal redde liv som ellers ville gått tapt.

FØRSTE MØTE

Man, Elfenbenskysten: Gerhard bøyer seg over den knøttlille jenta og kniper skinnnet rundt magen hennes forsiktig sammen med tommel og pekefinger. Det skruker seg som huden på en gammel kvinne. «Se her, typisk tilfelle av dehydrering,» sier han. Moren sitter på sengen og ser taust på oss. Datteren har både malaria og hjernehinnebetennelse. Gerhard må behandle én ting av gangen og har tatt febersykdommen først. Sjansene for å redde livet hennes er små. Gerhard setter seg på sengekanten, ser moren inn i øynene, og begynner langsomt: «Madame, votre enfant est très malade....» Sykerommet er tettpakket. To eller tre barn og like mange mødre i hver seng, 40 senger. Hver kvadratcentimeter er utnyttet. Vi er to timer ute i morgens legerunde, og knapt halvveis til mål. Men Gerhard bruker tid. Et øyeblikk føler jeg at det ikke er andre enn han og moren i rommet. Ansiktet hennes virker uttrykksløst. Men da hun har forstått omfanget av det Gerhard sier, ser jeg en skygge av sorg svørpe hele skikkelsen i mørke. Gerhard legger en hånd på skulderen hennes. «Hva heter barnet?» «Ingenting. Ennå.»

Da borgerkrigen brøt ut for seks-syv år siden, ble sykehuset plyndret og lagt øde. Ennå er det kulehull i veggene på medisinalageret. Infrastrukturen i den nordlige delen av Elfenbenskysten brøt helt sammen, og helsetjenesten forsvant. Leger Uten Grenser bygget sykehuset opp igjen fra grunnen. De er en liten gjeng. Daglig leder er fra Brussel, logistikksjefen fra Lommedalen, farmasøyten fra Milano, barnelegen fra Wien, sjefslegepleieren, den medisinske direktøren og lederen for akuttmottaket fra Kongo. Disse og noen til utgjør ledelsen og har ansvaret for drift, utstyr og medisiner, personale og det faglige opplegget. Resten av staben består av rundt 30 leger og et antall sykepleiere fra Elfenbenskysten.

Når mørket faller på, og en lang arbeidsdag er slutt, samles gjengen fra Leger Uten Grenser til middag på en terrasse. Jeg sitter og hører dem

snakke. De har lagt jobben bak seg. Tonen er lavmælt, men full av latter. Det er ett eller annet i atmosfæren jeg ikke helt får tak i med det samme; en form, en tone, som skiller seg fra dagligtalen jeg er vant til fra andre miljøer. Gradvis begynner jeg å ane hva det er. Her sitter et titalls mennesker som alle er drevet av roekte idealisme. Hver og en av dem har gitt avkall på det meste; komfort, velstand, et rolig familieliv. Og det faller dem helt naturlig. Ordet «jeg» forekommer nesten ikke i samtalen. Før vi går fra hverandre kommer Gerhard bort til meg. Det er smil i øynene hans: «Den lille jenta med malaria og meningitt er reddet. Hun vil overleve, så vidt jeg kan se uten mén.» Jeg kan kjenne gleden hans.

AV CHRISTIAN BORCH,
PROGRAMLEDER
FOR TV-AKSJONEN 2006.

BLI MED

Du kan bidra til årets TV-aksjon ved å gå med bøsse søndag 22.oktober, meld deg på nettet: www.tvaksjonen.no eller ring 02025. Vår innsamlingskonto er: 8200.06.81500

Kontakt i Vest-Agder. Ingrid W. Jæger, tlf 91560339

Denne spalten er en stafett der utfordringen går til en ny skriver hver gang.
Hvordan kom troen inn i ditt liv? Hva har den betydd for deg?

min tro

Noe av det flotteste jeg opplever når jeg er på gudstjeneste på Fevik, er når Oddvar Tveito synger velsignelsen:

Herren velsigne deg og bevare deg!
Herren løfte sitt åsyn over deg og være deg nådig!
Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred!
Det berører meg hver gang. Gud ser meg og fyller meg med sin freid.

For noen år siden fikk jeg en gave som jeg setter stor pris på og som jeg ser på nesten daglig. Den viser ei stor hånd som omslutter et lite barn.

Jeg kjenner meg som barnet som omsluttes av Guds omsorg og kjærlighet. Uansett hvor jeg er og hvordan jeg har det, kan jeg hvile i vissheten om at Gud er der for meg. Han bryr seg om meg.

Som liten opplevdes nok denne hånda gjennom ei mor som lærte meg å be:

"Kjære Jesus, la meg få være en av dine små, en av dem som du velsigner, og deg mer og mer ligner."

Etter hvert har vissheten om og tryggheten vokst seg sterkere. Gud har på en måte festet et grep om meg. Han slipper meg ikke. Min mor døde for 7 år siden. Jeg var så heldig at jeg fikk sitte hos henne på dødsleiet. Ei natt hadde vi en lang samtale om himmelen, selv om hun kanskje ikke var klar over at hun snakket med meg. Hun var nok nærmere himmelen enn dette livet. Samtalen dreide seg om at hun hørte så fin sang og at "Nå leser han opp navn fra boka si..." Den freden og roen som var i rommet da, har satt dype spor. Ingen klarer å overbevise meg om at det ikke er noe etter dette livet. Jeg har sett på nært hold at troen holder, også inn i døden...

ANNE LISE GIMSE

Hva er STI-Fevik?

Normisjons turistforening, Fevik

For 10 år stiftet vi foreningen STI-Fevik. Den ble meldt inn i Santalmisjonen og fulgte med inn i Normisjon da den ble stiftet. STI stod for: Santalmisjonenes Turistforening med internasjonal utsikt. Dette skulle være en forening med misjon i fokus. Derfor har vi fulgt Normisjons arbeid i Aserbajdsjan nært. Ekstra gledelig var det derfor at Udinfolket i Nich i Aserbajdsjan nå i mai endelig fikk gjenåpnet sin kirke. Den var da restaurert etter å ha vært stengt siden 1920-tallet. Dette har STI og Fevik Arbeidskirke støttet.

STI er ikke en helt vanlig forening, for de fleste samlingene våre er utendørs. Vi går på tur sammen, gjerne etter en gudstjeneste i Fevik kirke. Vi har vært på Rjukanfossen, Havrefjell og Veråsheia. I Iveland, Kalvehageneset og på Kalvild. Vi vært på toppen av Lillesand, Grimstad og Froland. Til og med Rallarvegen, Gaustadtoppen og Finnskogen har hatt besøk av oss. Det er fint

å dra på tur sammen. Vi får litt misjonsinformasjon på turene våre, vi ber for arbeidet i Aserbajdsjan og andre aktuelle emner og vi samler inn kollekt. En gang hvert år har vi et arrangement i Fevik kirke i januar. Det kan være en fest eller en gudstjeneste.

Høstens program er nå klart. Det blir 2 turer i august: Søndag 13. august kl. 11.00: Tur til Vegårshoi.

Søndag 27. august kl. 11.00: Tur til Rjukanfossen. Markering av at STI-Fevik er 10 år. (Hvis været blir dårlig samles vi i kirka denne dagen.)

Vi drar fra Fevik kirke i privatbiler og tar med oss det vi trenger av mat og drikke. Slå gjerne følge med oss. Vel møtt!

Kontaktperson er: Arne M. Gimse 37048405

STI-finnere på tur til Kyrkjebyggdheia høsten 2005. F.v.: Kåre Henningsen, Egill Tesaker, Arne Martin Gimse og Sigbjørn Henningsen.

Vigslingsgudstjeneste

Det var fest i Fjære da tre medarbeidere ble vigsløst til tjeneste i menigheten. De tre var kateket Kjell Olav Haugen, kantor Andrea Maini og diakon Arild Vassenden. Det hører til sjeldenhetene at tre medarbeidere i ulike stillinger vigsløst til tjeneste i samme menighet samtidig. Også av den grunn var dette en spesiell festdag. Etter gudstjenesten var det middag på Vik bedehus.

Kjell Olav Haugen har vært ungdomsarbeider i Fjære i tretti år, men altså først nå som kateket. Andrea Maini ble tilsatt sommeren 2003. Arild Vassenden er tilsatt i midlertidig stilling fram til nyttår.

F.v.: kapellan Oddvar Tveito, prost Knut A. Eikrem, Kjell Olav Haugen, Andrea Maini, Arild Vassenden, biskop Olav Skjerve-land og sokneprest Yngvar Langås.

Om misjonær Anna Erlandsen

Minneord ved hennes grav, Kristi himmelfartsdag 25. mai 2006

Her ved Fjære kirke har misjonær Anna Erlandsen sin grav. Her i menigheten hadde hun sine barne- og ungdomsår. Hit vendte hun ofte tilbake mellom sine forskjellige arbeidsperioder på Madagaskar. Og her – på Vik – hadde hun også sine pensjonistår. Enda står huset hennes, og mange har visst bare omtalt det som «Huset til søster Anna». Enda lever noen av naboenes hennes, blant annet hun som hver dag banket på ruten og tok en liten prat.

Det er fort gjort å glemme fortiden. Minnet vårt er ikke så godt, og etter en viss tid kan så mye glemmes. Har en ikke egen familie, er det kanskje enda verre. Men det er viktig å minnes; det er riktig; ja, nødvendig. For vi i dag er på mange måter barn av dem som har levd. Og deres eksempel og arbeid har vært viktige for oss.

Anna Erlandsen er en av de mange misjonærene innen Det Norske Misjonsselskap som har arbeidet på Madagaskar, øya som har vært den desidert største misjonsmarken for

Misjonsselskapet.

Hun var født på Hesnes 24. juni 1893 og foreldrene hennes var Erlend og Ingeborg Danielsen, fortelles det. Hun hørte med i en søskenflokk på 12 der 8 vokste opp. Hjemmet hennes var altså også mange andres hjem.

Hun ble utdannet sykepleier og gikk på Misjonsskolen for kvinner i årene 1920–22. I 1924 kom hun til Madagaskar der hun i årene 1924–30 arbeidet i Vangaindrano på Øst-Madagaskar. Det er byen hvor den preste- og bibelskolen ligger som Fjære menighet ber for og støtter økonomisk. De som var på menighetstur til Madagaskar ble kjent med stedet hvor hun arbeidet. Kanskje spiste vi i huset hun hadde bodd i?

I hennes andre arbeidsperiode var hun fra 1933 til 1939 sykepleier ved Misjonsselskapets sykehus på Antsirabe, i innlandet på Madagaskar. Hun var hjemme under krigen og reiste da også rundt i Norge for misjonen.

Siden fulgte en ny periode på Madagaskar fra 1947 til 1953, denne gang i Fianarantsoa. Da underviste hun blant annet prestenes koner på presteskolen i byen.

Da hun kom hjem i 1953 var hun 60 år gammel, og det hadde altså gått 29 år siden hun første gang drog til Madagaskar.

Etter krigen kom der ut en liten misjonsbok om misjonærene på Madagaskar, kalt «Ledd i kjeden». Anna Erlandsen var et slikt ledd i den lange kjeden av misjonærer utsendt fra Norge. Hun fikk svært forskjellige arbeidsoppgaver og arbeidssteder.

Hun har arbeidet under svært enkle kår, og hele livet var hun plaget av malaria hun hadde fått mens hun var på Madagaskar.

For Fjære og miljøet her var hun en viktig person og identifikasjonsfigur. Mange i familien og ellers har minner etter henne. De husker når hun kom hjem, seiningen, kassene hun hadde med seg hjem, og atmo-

sfæren rundt henne. Og jeg vet at hun også tente misjonskjerlighet og glød hos noen i våre miljøer.

Det er mange graver her på Fjære kirkegård, og hver har sin historie å fortelle. Det er få misjonærgraver her, og det er viktig for menighet, familie og andre å ta vare på den historien som Anna Erlandsen representerer.

Hennes historie er på mange måter spesiell. Det er i alle fall ikke mange andre akkurat hos oss. Hun er også en representant for den allmenne misjonshistorie, og er en av de mange misjonærene utsendt fra Norge. Hun fikk et kall og en livsoppgave, og hun fullførte den.

Hennes liv og arbeid kan lett bli glemt. Men i dag minnes vi henne og hennes livsoppgave. Så utfordres vi til selv å bringe evangeliet videre og alltid være engasjert for misjonen og evangeliet om Herren Jesus Kristus.

AV. YNGVAR LANGAS

Blåtur med frivillige

Å finne et brev i postkassa blant alle reklamene gjør at humøret stiger, og når i tillegg navnet mitt er skrevet med personlig håndskrift, er dagen nærmest reddet. Et slikt brev lå forleden i postkassa, og det var invitasjon til «blåtur» i forbindelse med SAMMEN-prosjektet i Fjære menighet.

F Ellen Tesaker
TEKST

Alle frivillige som hadde vært med i en eller annen «sammenheng» var invitert. Så koselig, – dette hadde jeg lyst til å være med på!

40 frivillige sjeler entret FMU-bussen, og ved døra sto prosjektleder Jorunn med stettglass og Mozell-velkomst. Dette åpnet bra. Og da Kjell Olav stilte med hårbøyle med to antennekuler på toppen og delte ut små papirhatter med hakestrikk til alle, ante det oss at dette var i beste FMU-stil. Selv sjåføren, Thorvald, ante ikke hvor vi skulle, men han ble guidet til Stoa. Der fikk alle utdelt 20 kr hver med følgende beskjed: «Kjøp den mest unyttige ting du kan finne til 20 kr, – og så fort du kan!» Kan dere se for dere godt voksne, edruelige mennesker storme inn på Biltema med liten papphatt på hodet og 20 kr i hånda? Synes kassadama tok det pent. Hun glippet ikke engang med øynene, men hun er vel vant til verre opplevelser.

Vel tilbake i bussen var det bibelbingo som ikke var for nybegynnere. Men en vinner ble det, og det var ikke presten. Alle innkjøpte varer fra Biltema ble så delt rundhåndet ut, og tenk at en kan få kjøpt så mye rart og unyttig for 20 kr!

De som hadde gløttet ut av vinduet under bibelbingoen, fant ut av vi var på vei til Øy-

I lavvoen på Eikely gikk praten livlig i godt lag over nydelig rømmegraut og spekemat.

naheia. Men etter en telefon opp dit ble det meldt om dårlig skiføre, så da var det ingen som hadde lyst til å reise dit.

Ferden endte på Eikely i Froland, – et greit alternativ til skitur på barmark. Vi inn tok lavvoen, og deilig rømmegraut og spekemat sto på menyen. Ingen middagshvil etterpå, – nei ut i skogen, opp i trærne. Om ikke just opp i trærne, så i hvert fall bortover gressbakken i duskregn, tre og tre, hånd i hånd, oppgaveløsning, og førstemann til post nr. 30. Ingenting å si på innsatsen her, – det var fullt alvor over leken. I grunnen er det sunt å leke. Voksne skulle gjøre det oftere!

Så benket vi oss igjen inne i lavvoen. Bålet i midten brant lystig, kaffekoppen var god, og snart lød sang og musikk fra trekkspill, fløyte og gitar. Oddvar prest avsluttet med tanken om at «du er verdifull». Vi samtalte to og to om «hvem har betydd noe for deg i oppveksten, hvem kan du takke for at ditt gudsbilde er blitt slik som det er». Hver og en er verdifulle med sine

evner og gaver. Vi er forskjellig, – så flott! Og derfor kan vi brukes til ulike oppgaver i Guds rike. Å si ja til en oppgave, stor eller liten krever at du er villig til å ofre tid og krefter. En kan ha mange unnskyldninger: krevende jobb, barn som skal følges opp, gamle foreldre, lite krefter, kan ikke fylle oppgaven..... Vi er mange som kjenner oss igjen her, men kanskje vi heller skulle spørre oppdragsgiveren: «Gud, du som kjenner meg, hva kan jeg brukes til?» Kanskje du kan brukes til mer enn du tror? Kanskje du til og med vokser på en utfordring, tør gjøre noe du ikke trodde du kunne?

Da vi gikk ut av FMU-bussen den kvelden, fikk hver av oss ei rød rose. Tror jeg vil sende en hel rosebukett tilbake med takk for en flott tur og en menighet med kjempeflotte lønnete og frivillige medarbeidere!

Frivillige tjenere får sin lønn i himmelen, men velsignelsen får du sannelig her på jorden!

Aut. el. installatør Stanley Marcussen
Feviktoppen, 4870 FEVIK
tel. 37 25 90 10 mob. 901 44117

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap – Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

Conradi Begrabelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråttjenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

GRAVMONUMENTER

Topp kvalitet til rimelig pris – Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet – Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48

Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad

Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00

Kvelds- og lørdagsåpnet etter avtale

«Bjarklund har tradisjoner i stein»

Konfirmantene i Fevik

Konfirmantene i Fevik, konfirmasjon i Fjære kirke lørdag 13. og søndag 14. mai.

Lørdag 13. mai i Fjære kirke kl 12.00

Michelle Costa, Olga Nævesdal Efimova, Fillip Fængs-rud, David Haugen, Olav Nicolai Astrup Haugli, Pia Julie Johansen, Susanne Duus Jørgensen, Tina Konnestad, Christin Jakobsen Lund, Vegard Metzler, Camilla Sandlie, Silje Lauvdal Solbakken, Kristine Strandenes, Helene Walle, Bjørn-Christian Ørnholt, Aine Victoria Aamo

Søndag 14. mai i Fjære kirke kl 10.00

Merethe Abrahamsen, Daniel Bergsagel, Magnus Bjønnum, Sandra Eriksen Bruce, Erlend Buflaten, Roy Cressey, Benedicte Tønnevold Eileraas, Åse Mari Flaath, Harald Henningsen, Åge Johansen, Aina Christina Landmo, Jannike Toft Lorentzen, Torben Andreas Lyngdal Nilsen, Eirik Mosberg Pedersen, Lennart Simonsson, Alexander Sjøberg.

Søndag 14. mai i Fjære kirke kl 12.00

Johan Rafael Abrahamsen, Kristine Blom-Bakke, Hege Eriksen, Lars Martin Falck, Rune Førde, Kristian August Gundersen, Martin Frivoll Johnsen, Tina Kristin Thorarinsdottir Juvasstøl, Joachim Kallestad, Ulrikke F Karlsen, Sigbjørn Svalastog Knutsen, Elin Larsen, Silje Marcussen, Glenn Ronny Myrvang, Kristoffer Pedersen, Jan-Erik Westberg Røed, Lene Marie Sarajarvi, Sindre Seljeseth, Camilla Stahl, Goran Tveiten, Ola Lauritzen Wangenstein.

FOTO: KJELL OLAV HAUGEN

Takk for flott musikalsk samarbeid

Andrea Maini

Jeg vil gjerne takke alle frivillige i Fjære Musica Antiqua, Fjære Spirituals og Collegium Musicum Grimstad, som bidro til lovsang og spill i Fjære kirke gjennom ulike musikalske uttrykk i løpet av vinteren og våren! Til høsten har vi et spennende program i samarbeid med bl.a. Holt kantori, Agder-vokalensemble, Nedenes Mixtum Compositum, Fjære kantori og Aust-Agder kammerorkester. Repertoarene blir større og så er vi i gang med en rekrutteringskampanje. Vi skal bl.a. annonsere virksomhetene på media i løpet av august med inntektene av «sommerkonserter» (se nedenfor). Kom til oppstart- og velkomst-kveldene ved korene og finn ut om du vil bli med å synge!

Fjære Musica Antiqua Kalender høsten 2006

Oppstart: torsdag 24. august kl. 20 i Fjære kirke. Velkomst og presentasjonen av repertoaret.Ukentlige øvelser starter torsdag 14. september kl. 20 i Fjære kirke. Bli med!

Konserter i Fjære kirke
• Søndag 29.10.06, konsert "Cum jubilo" kl. 19.30. Repertoaret: musikk fra motetter og kantater av Bach, Buxtehude og Duruflé.
• Søndag 10.12.06, Julekonsert, kl. 19.30, Fjære kirke. Deltar både Fjære kantori, Fjære Musica Antiqua og Fjære Spirituals.

Musikk og ettertanke i Fjære kirke
• Torsdag 26. oktober kl. 19.30
• Torsdag 21. desember kl. 19.30

Fjære Spirituals Kalender høsten 2006

Oppstart: mandag 21. august kl. 20.15 i Fjære kirke. Velkomst og presentasjonen av repertoaret. Ukentlige øvelser starter mandag 11. september kl. 20.15 i Fjære kirke. Bli med!

Konserter i Fjære kirke
• Søndag 1.10.06, innslag i menighetsfest (nærmere informasjon skal følge)
• Søndag 10.12.06, Julekonsert, kl. 19.30, Fjære kirke. Både Fjære kantori, Fjære Musica Antiqua og Fjære Spirituals deltar.

Musikk og ettertanke i Fjære kirke
• Torsdag 21. september kl. 19.30
• Torsdag 23. november kl. 19.30

Collegium Musicum Grimstad Kalender høsten 2006

Konsert i Fjære kirke
• Søndag 29.10.06, konsert «Cum jubilo» kl. 19.30, Fjære kirke. Repertoaret: musikk fra motetter og kantater av Bach, Buxtehude og Duruflé.

Musikk og ettertanke i Fjære kirke
• Torsdag 26. oktober kl. 19.30 i Fjære kirke. Musikk av Vi-valdi

Sommerkonserter Orgel- og pianokonserter i Fjære kirke:
• Søndag 30.07.06 kl. 19.30, Fjære kirke.
• Søndag 6.08.06 kl. 19.30, Fjære kirke.
• Søndag 13.09.06 kl. 19.30, Fjære kirke. Orgel: Andrea Maini Piano: Per Christian Myrstad

Inngang: kr. 100. Inntektene går til finansiering av korene Fjære Spirituals og Fjære Musica Antiqua.

God sommer og velkommen igjen i høst!

Unge Voksne - for deg som er for ung eller for gammel

Til høsten ønsker de som føler seg litt for gamle til å gå på ungdomsklubben, og litt for unge til å kanskje føle seg helt hjemme på andre arrangementer å starte sin egen lille samling. Navnet, tiden, hvem er ikke bestemt, men vi ønsker å samle alle som er mellom en 20 og 40 år til sosiale kveld uten forpliktelser og bindingstid. Ønsket med disse kveldene er å knytte de som føler seg litt for gamle eller litt for unge litt mer sammen. Tanken er en kveld i måneden hvor man samles til kveldsmat og prat. Barn er ingen hindring, bare en mulighet for nye lekekamerater. Det har kommet flere innflyttere til Fevik gjennom den senere tid. Flere

av disse har funnet noen, men kan man bli flere, er det jo ingenting som er bedre enn det. Ønsket om et riktig og sosialt nettverk hvor man kan samles for å prate litt, dele et lite måltid og en liten andakt, kan knytte bånd på kryss og tvers i menigheten. Føler du at dette kunne være noe for deg... Eller kjenner du noen som kanskje kunne tenke seg å være med i en slik gruppe? Da skal du ta kontakt med kontoret eller barne og ungdomsarbeideren vår. Tanken er å starte opp til høsten så mer informasjon vil komme. Følg med på den spennende fortsettelsen.

Fredrik Eriksen

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE Fjære menighet Fjæreveien 185 4885 Grimstad TELEFONER Sentralbord kirkekontoret 37 09 01 00 Fevik arbeidskirke 37 04 82 33

ANSATTE Sokneprest Yngvar Langås yl@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 12

Prest Oddvar Tveito ot@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 09

Daglig leder Anne Marie Midtbø amm@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 13

Kateket Kjell Olav Haugen koh@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 16

Organist i Fjære Andrea Maini am@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 15

Musikalsk leder i Fevik Kirsti Pedersen Haugen kph@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 17

Trosopplæring (vikar) Jourunn Nærdal jn@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 18

Barne- og ungdomsarb. Ingvild Wangensten iw@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 14

Kirketjener/graver Egil Guttormsen T: 37 09 11 40

Graver/kirketjener Dag Christensen T: 37 09 11 40

internettsider med mer informasjon og nyheter fra Fjære menighet www. grimstad. kirken. no www. fevik. kirken. net www. sammen. as

Så er det St. Hans igjen, og Fevik kirke inviterer på nytt til sommerlig feiring i Ranvika på Fevik. Den unge mannen på bildet over ser nok fram til delta mer aktivt i år enn i fjor. Han til høyre her heter rektor Erichsen og er også ganske ung. Damene, med myndige Eleonore i spissen, er også ganske ungdommelige. På grunn av eller på tross av det loset de sammen trekningen av lotteriet vel i havn. I år er det nye lodd, gevinster og sjanser.

St. Hans-feiring i Ranvika

Velkommen til hyggelig samvær i Ranvika på Fevik 23. juni kl. 18.00. Det blir salg av mat og drikke, leiker for store og små, musikalske innslag og diverse lotteri. Trekking av hovedlotteriet er kl. 21.15. St. Hans bålet tenner kl. 21.00.

Vi håper på godt vær og mange folk!
Arr.: Fevik kirke

GUDSTJENESTER I SOMMER

Fjære kirke

25.06.2006	19:30	Gudstjeneste
02.07.2006	11:00	Gudstjeneste
09.07.2006	11:00	Gudstjeneste
18.07.2006	19:00	Konsert med «Blå sommer»
23.07.2006	11:00	Gudstjeneste
23.07.2006	19:00	Konsert med Cologne New Philharmonica Orchestra
30.07.2006	11:00	Gudstjeneste
13.08.2006	11:00	Gudstjeneste

27.08.2006	11:00	Gudstjeneste i Fjæreparken sammen med alle søn dagsskolene i Fjære.
03.09.2006	19:30	Gudstjeneste

Fevik kirke

25.06.2006	11:00	Gudstjeneste
16.07.2006	11:00	Gudstjeneste
06.08.2006	19:30	Gudstjeneste
20.08.2006	11:00	Friluftsgudstjeneste

Til tider

Møtested og -tider for ulike grupper i Fjære menighet.

Sørg for at din gruppe også kommer inn på denne huskelista!

MORGENSANG Hver torsdag kl. 09.00 er det morgensang i Fjære kirke.

UNGDOMSGRUPPA PA FEVIK har åpent i arbeidskirka fredag kl.19.00 til 24.00

FMU (Fjære Menighets Ungdom) møtes mandager på FMU-huset kl. 18.00-20.00. Egen bussrute til samlingen og retur.

ELLE MELLE (kor for barn i alderen 1.-6. klasse). Barnekoret består av to kor som samles på Fevik og Frivoll. Fevik: Øver i Fevik kirke hver tirsdag utenom skoleferier kl. 17.30 – 18.45 Frivoll: Har samlinger på Bygdheim kl. 17.30 – 18.45 på følgende onsdager: 22. februar., 8. mars, 15. mars, 5. april, 19. april og 26. april.

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KANTORI har korøvelse på Vik bedehus hver onsdg kl. 19.30-21.30.

FJÆRE SPIRITUALS (negro spirituals) øver torsdager i Fjære kirke kl. 19.15-20.15.

FJÆRE MUSICA ANTIQUA (barokk-musikk) har øvinger i Fjære kirke på torsdager kl. 20.30-21.30 sammen med orkesteret Collegium Musicum Grimstad.

FAMILIEKLUBBEN har samlinger andre torsdag i måneden, kl. 17.00-19.00 på FMU-huset. De neste blir 11. mai og 8. juni.

SMABARNSTREFF på Vik bedehus. Bedehuset er åpent på følgende onsdager fra kl. 10.30-13.00: 8. mars, 22. mars, 5. april, 19. april, 3. mai, 24. mai og 7. juni. Uformelt samvær for barn mellom 0-6 år i følge med voksen. Samlingsstund og nistemat.

«STILLE KVELDER» i Fjære kirke på disse torsdagene: 26. januar, 16. februar, 16. mars, 20. april og 11. mai kl. 19.30

HER ER Plass til flere oppslag!